

Aleg. 14.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o petycyi gminy Żabokruki (w pow. Bobreckim)
o niżenie prestacyi na płacę nauczyciela.

Wysoki Sejmie!

Gmina Żabokruki wniosła w listopadzie 1887. petycyę do Wysokiego Sejmu o niżenie opłacanej dotychczas na mocy dobrowolnego zobowiązania się prestacyi na płacę nauczyciela w kwocie 200 zł. na 100 rocznie.

Uchwałą z dnia 10. września 1888. przekazał Wysoki Sejm tę petycyę Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania na najbliższej sesyi.

Wydział krajowy odniósł się do c. k. Rady szkolnej krajowej z prośbą o dokładne zbadanie sprawy i oznajmienie czyli petycyę ta zasługuje na uwzględnienie i otrzymał odezwą z dnia 13. lipca 1889. l. 11.030 akta dochodzenia wraz z wnioskiem uwzględnienia żądania petycyi. Wniosek ten oparty jest na relacyi Wydziału powiatowego w Bóbree i c. k. Rady szkolnej okręgowej, które poświadczają zgodnie, że stosunki majątkowe gminy Żabokruki są w niepomysłnym stanie. Do aktów dołączony jest wykaz opłacanych w gminie podatków bezpośrednich, które w roku 1888. wynosiły 400 zł. 58 ct. w. a.

Mimo to Wydział krajowy nie może Wysokiemu Sejmowi przedłożyć wniosku na uwzględnienie petycyi. W podobnem położeniu jak Żabokruki znajduje się przeważna część gmin wiejskich naszego kraju, a gdyby tej gminie niżono dobrowolną prestacyę na płacę nauczyciela jedynie z powodu niepomysłnego stanu majątkowego, nie możnaby uwzględnienia takiego odmówić wszystkim innym, któreby się o to zgłosiły. W ten sposób jednak spadłyby na fundusz szkolny krajowy, którego wydatki i tak już z każdym rokiem znacznie się zwiększają nowe i bardzo wielkie ciężary. Nie można także pominąć i tej okoliczności, że gminy, które przyjęły na siebie dobrowolnie większe ciężary na utrzymanie szkoły, niżby z ustawy na nie wypadło, otrzymywały w zamian za to szkołę zwykle wcześniej albo w korzystniejszych warunkach, niż inne. Uzyskując obecnie uwolnienie od nadobowiązkowych prestacyj w całości lub w części zatrzymałyby korzyści, które im w zamian za to przyznano.

Z tych powodów Wydział krajowy jest zdania, że uwolnienia podobne tylko w nadzwyczajnych i wyjątkowych przypadkach dozwolane być powinny.

Zważywszy zaś, że akta nie wykazują, iżby gmina Żabokruki znajdowała się w takim wyjątkowym położeniu, które mogłoby uzasadnić konieczność zwolnienia jej od obowiązku, jaki dobrowolnie na siebie przyjęła, zważywszy dalej, że nie przedłożono nawet dowodu, iżby stosunki majątkowe gminy od czasu, gdy ów obowiązek na siebie przyjęła, uległy rzeczywiście znacznemu pogorszeniu, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją gminy Żabokruki o uniżenie prestacyi na utrzymanie nauczyciela przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 30. lipca 1889.

Marszałek krajowy:

Tarnowski, w. r.

Sprawozdawca:

Oktaw Pietruski w. r.

Członek Wydziału krajowego.